

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolysági Református Egyházközség értesítő lapja 15. évf. 2018/1

Húsvéti körlevél a Magyar Református Egyház minden gyülekezte és intézménye számára

Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreink!

Húsvét ünnepe alkalmából a Kárpát-medencei magyar reformátusság egész közössége nevében szeretettel köszöntjük minden kedves testvérünket Péter apostol első levele első részének 20. és 21. verseivel: „Ő ugyan a világ teremtése előtt kiválasztott, de az idők végén megjelent tiértetek, akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen.”

Ez az Ige teljes egyértelműséggel kimondja, hogy Istenbe vetett hitünk egyúttal reménység is. Ez a reménység azon alapul, hogy a jövő nem ismeretlen a számunkra. Isten Jézus Krisztusban kijelentette nekünk az idő értelmét azért, hogy feltámasztotta Jézus Krisztust a halottak közül. Ez azt jelenti, hogy sorsunk nem a véletleneken múlik. Jövőnk nem ismeretlen, mert Jézus Krisztus feltámadt a halálból. Ezért hitünk megingathatatlan reménység is, mert az alapja nem valamiféle homályos bizakodás a vak-sorsban, hanem az a tény, hogy Krisztus feltámadt, akinek az Atya Isten dicsőséget adott, aki él és uralkodik. A történelemnek van ura!

Húsvét ünnepén arra buzdítjuk minden kedves testvérünket, hogy tántoríthatatlanul tegyünk ma is bizonyosságot keresztyén hitünkről, az egyetlen igazságról. Arról a Jézus Krisztusról, akinek a feltámadása jövőnk záloga, reménységünk szilárd és megváltozhatatlan alapja az idők végezetéig. Amen.

2018 húsvétján

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves testvérünknek!

<i>Dr. Szabó István s.k. püspök Dunamelléki Református Egyházkerület</i>	<i>Veres Sándor s.k. világi főjegyző főgondnok</i>	<i>Steinbach József s.k. püspök Dunántúli Református Egyházkerület</i>	<i>Dr. Huszár Pál s.k. főgondnok</i>
<i>Kató Béla s.k. püspök Erdélyi Református Egyházkerület</i>	<i>Fekete P.P. János s.k. főgondnok</i>	<i>Szenn Péter s.k. püspök Horvátországi Református Keresztyén Káttvíni Egyház</i>	<i>Kel József s.k. főgondnok</i>
<i>Zán Fábrián Sándor s.k. püspök Kárpátaljai Református Egyház</i>	<i>Nagy Béla s.k. főgondnok</i>	<i>Csőry István s.k. püspök Királyhágómelléki Református Egyházkerület</i>	<i>Bara Lajos István s.k. főgondnok</i>
<i>Halász Béla s.k. püspök Szerbiai Református Keresztyén Egyház</i>	<i>Székely Károly s.k. főgondnok</i>	<i>Fazekas László s.k. püspök Szlovákiai Református Keresztyén Egyház</i>	<i>Fekete Vince s.k. főgondnok</i>
<i>Bódis Tamás s.k. főlelkész Szlovéniai Református Keresztyén Egyház</i>	<i>Kócán Géza s.k. főgondnok</i>	<i>Csomós József s.k. püspök Tiszáninneni Református Egyházkerület</i>	<i>Ábrám Tibor s.k. főgondnok</i>

*Dr. Fekete Károly s.k.
püspök
Tiszántúli Református Egyházkerület*

*Dr. Adorján Gusztáv s.k.
főgondnok*

Tiszántúli Református Egyházkerület

JIM CARREY REMÉNYTELI ÜZENETE

A színész és komikus Jim Carrey-nek meglepő üzenete volt korábbi banda tagok csoportjainak és raboknak a Homeboy Industries-ban, Los Angeles-ben.

Homeboy Industries egy rehabilitációs központ, amelyet Jesuit Rev. Gregory J. Boyle vezet. Jim Carrey-t meghívták, hogy beszédet tartson egy csoportnak a központban és ő egy tiszta, keresztény üzenetet osztott meg velük.

“Számomra ti hősök vagytok és csodállak benneteket”, -így kezdte beszédét Carrey. “Amikor átléptetek ezeken az ajtókon, akkor eldöntöttétek, hogy részesei szeretnétek lenni ennek a családnak. Eldöntöttétek, hogy túl akarjátok lépni a határaitokat, a sötétséget magatok mögött szeretnétek hagyni és ilyen döntéseket hozni csak a bajnokok képesek.”

Carrey, maga is elszenvedett néhány sötét korszakot, amikor depressziós volt és azzal vádolták, hogy kábítószeret adott a barátnőjének ami végül a lányt öngyilkosságba sodorta, bár ő tagadja ezeket a vádakot.

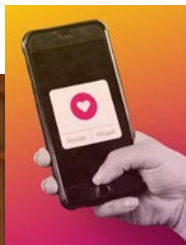
Carrey elárulta a közösségnek, hogy mi az ami reményt ad neki az élet küzdelmei közepette

“Úgy gondolom, hogy a szenvedés üdvösséghez vezet. Valójában ez az egyetlen módja, amit valahogy el kell fogadnunk, nem szabad tagadnunk, és éreznünk kell a szenvedéseinket és veszteségeinket is. Aztán két választás közül döntünk. Vagy úgy döntünk, hogy átsétálunk a harag kapuján, ami bosszúhoz vezet, amely önbántalmazáshoz és mások bántalmazásához vezet. Vagy a megbocsájtás kapuján megyünk át, amely kegyelemhez vezet.

Az, hogy ti most itt vagytok az rámutat arra, hogy azt a döntést hoztátok, hogy a megbocsájtás kapuján mentek át a kegyelem felé, csak úgy mint ahogyan azt Krisztus is tette a kereszten.

Borzasztóan szenvedett és teljesen össze volt törve, kétségbeesetten és elhagyottan érezte magát, ahogyan ti is érezték most. És akkor hozott egy döntést. A döntése pedig az volt, hogy azokra az emberekre akik ezt a szenvedést okozták neki könyörülettel és megbocsájtással tekint, és ez az ami megnyitja a Mennynek kapuit mindannyiunk számára. Ezt kívánom mindannyiotoknak. Csakúgy mint magamnak.”

Szívtől szívig

2018 február 3-án került sor az újabb ifjúsági napra Szívtől szívig címmel. Az előadó Merényi Zoltán baptista ifjúsági lelkész volt aki humorosan szolt a fiatalokhoz a párkeresés témájáról. Az alkalom megtekinthető egyházközségünk honlapján: ipolysag.reformatus.sk/szirtol-szivig

Életmentő találkozások

2018. március 12-15 között került sor az ipolysági evangelizációs napokra. A hét címe immár hagyományosan életmentő találkozások volt. Az első két nap az Ipolysági Református Egyház-
község templomába került sor, Merényi Zoltán szolgálatával.

Igehirdetőnk elmondta magáról, hogy valóságos szülők gyermekeként nőtt fel. Bár fontos volt a családban a vallás, járt templomba, hittan-
órára, valahogy mégsem volt ott a családban Isten jelenléte. 18 éves korában, meghalt édesapja, s arra a gondolatra jutott, ha létezik is Isten, nem szereti, mert hiszen olyat vett el aki a legfontosabb volt az életébe. Ennek hatására elmaradt a templomból. Jött a keresés időszaka. Először a barátokkal, a szórakozásban, az italozásban próbálta az örömét megtalálni, sikertelenül. Elhatározta, hogy tudatosan megkeresi az igazságot, elkezdett filozófia könyveket olvasni. Minél többet olvasott annál jobban összezavarodott. 20 éves korára egy depressziós életunt ember vált belőle, aki nem igazán látott sok értelmet az életében.

Csatlakozott a Krisnásokhoz, sokat meditált, elmélkedett. Azt tanítják, hogy az ember szíve mélyén ott lakik az Isten, akit Buddhának hívnak és a megvilágosodás az, amikor az ember találkozik ezzel az istennel a szíve mélyén. Egyszer a meditáció közben olyan képet látott maga előtt, mintha egy nagyon sötét mély lyukba pillantott volna bele aminek nincsen alja, csak nagyon nagy mélysége és nagyon sötét. Megrémítette, hogy ez van a szíve mélyén. Elkezdte tanulmányozni a Taoizmust, elkezdett karatézni, de itt sem talált a lelkének békességet.

Egyre jobban érdekelte, hogy mi lesz az emberrel a halál után ezért csatlakozott egy ezoterikus körhöz akikkel halottakat idéztek és asztaltáncoltató szeánszokon vett részt. Bár működtek ebben bizonyos erők, de egyre mélyebbre került. Egyre több rémálma volt és egyre nyomasztóbb lelki állapotba került.

Ekkor találkozott egy középiskolai barátjával, aki azt mondta, hogy ő megtalálta az igazságot. Kíváncsian kérdezte, hogy mi az igazság mire a barátja azt felelte, hogy az igazság nem egy filozófia, hanem egy

személy és úgy hívják, hogy Jézus Krisztus. Erre csak egyet legyintett, és azt mondta: én ezen már rég túl vagyok, gyerekkoromban én is keresztyén voltam de rájöttem, hogy a keresztyénség az egy hazugság.

Mégis mikor látta barátjának a megváltozott életét, elkezdett érdeklődni. Olyan örömet látott benne, amit nem látott másokban, s főleg nem magában. Kapott egy Bibliát, amit elkezdett olvasni. Amikor Jézus keresztre feszítésének a történetét olvasta, nagyon a szívére nehezedett az emberi gonoszság. Hogyan lehettek ilyen gonoszok, hogy megölik Jézust? Akkor egy hangot hallott, egyetlen szót: miattad. Ez úgy összetörte, hogy elkezdett sírni, és imádságban bocsánatot kért Istentől, hogy annyit lázadt ellene. Hogy másban kereste az igazságot és nem benne. Amikor ez megtörtént azt tapasztalta, hogy valami nagyon nagy békesség és öröm költözött a szívébe. Olyan öröm amit nem találunk sem a buddhizmusban, sem a taoizmusban, se az okkultizmusban, se a filozófiában. Egyedül Jézus adta meg azt a békességet és azt az örömet.

Az evangelizációs estékre két történetet hozott, amelyikben négy-szemközti beszélgetések hangoznak el Jézussal. Az első nap Nikodémusról volt szó, aki a szanhedrin tagja volt. Ha az emberek arra gondoltak, hogy ki az aki nagyon jól ismeri az Istent, akkor éppen ezekre a farizeusokra gondoltak, hisz ők gyermek koruk óta arra készültek, hogy Istennek szolgáljanak. Nagy tudású emberek voltak, akik nagyon sokat tudtak Istenről, nagyon sokat beszéltek az Istenről, de mégis csak azt látjuk, hogy itt van ez az ember és valami a szíve mélyén nincs rendben. Lehet, hogy mi is templomba járó emberek vagyunk, akik régóta, talán évtizedek óta templomba járunk. Mi is ismerjük a Bibliát, de lehet, hogy a szí-vünk mélyén bennünk is vannak kérdések és kétségek. Ugyanúgy mint Nikodémusban.

Éjszaka megy oda Jézushoz, talán azért mert szegényli. Mit mondanak majd az emberek, hogy farizeus létére odamegy Jézushoz? Nagyon sok embert húz ez vissza, hogy mit mondanak az emberek. Meghatároz minket, hogy mit mondanak rólunk az emberek? Vagy sokkal fontosabb számunkra, hogy mit mond rólunk Isten.

De lehet az is, hogy azon egyszerű ok miatt ment Jézushoz éjszaka mert nem tudott elaludni. Amikor az ember nem tud aludni sok gondolat megfordul a fejében. Lehet, hogy így volt Nikodémus is. Ez az ember aki Izrael tanítója volt, mégis a szíve mélyén elbizonytalanodott. Ha ma lenne az a nap mikor vége lenne az életnek, vajon a mennybe

kerülnék? Sokan azt mondanák, hogy persze, hiszen jó ember vagyok. Nikodémus is így nyugtathatta magát. Én templomba járó ember vagyok. Én letettem valamit az asztalra. Csak elég ez az üdvösséghez! Attól, hogy valaki jó ember még nem fog a mennybe jutni. Talán Nikodémus is érezte, hogy ez kevés. Ezért megy oda Jézushoz. Általánosságokkal kezd, de Jézus közbevág. Nem arra van szükség, hogy általános dolgokról beszéljünk, most az életről van szó. Ha nem születesz újonnan nem látod meg a mennyek országát. Ebben az állapotba amiben most vagy el fogsz kárhozni. Ezt nagyon rossz lehetett hallani Nikodémusnak. Eddig azért reménykedhetett abban, hogy vele azért minden rendben van. A pokolba a bűnös emberek kerülnek akik rabolnak, lopnak, csalnak, paráználkodnak, részegeskednek. De én? És Jézus válaszában az van, hogy Te is. A Biblia azt írja, hogy mindnyájan vétkeztünk, és híjával vagyunk Isten dicsőségének. Senki nem fog az Istenhez kerülni csak azért mert jó ember. Mindnyájunknak szükségünk van újjászületésre. Nem azért jut valaki a mennyek országába mert valamit tett, mert jó ember volt, hanem egyedül Jézus érdeméért. Mert a megtérés azt jelenti, hogy föltekintek az értem szenvedő Jézusra és felismerem benne személyes megváltómat. Tudom, hogy csak azért van nekem üdvösségem, mert Jézus meghalt az én bűnimért a kereszten. Semmi más nem számít.

A másik nap a samáriai asszonyról volt szó. Jó látni, hogy Jézushoz jöhet vallásos vezető ember, vagy bűnös életet élő pogány asszony. Lehetünk nagyon közel Jézushoz, gyülekezetben felnövő emberek, vagy lehetünk olyanok, akik Jézustól távol élnek, mindnyájunkat vár, mert mindenki Isten kegyelmére van rászorulva.

Jézus Jeruzsálembé haladva nem kerüli ki Samáriát ahogy ezt kortársai tették. Elmegy a megvetett városba és szóba áll egy bűnös asszonnal. Többszörösen is átlép határokat: 1. Samáriaival áll szóba 2. férfi léte rével áll szóba 3. láthatóan bűnössel áll szóba. Mert Neki az ember a fontos, te vagy fontos. Bárhonnan jöttél, bármiben éltél, bármilyen közel vagy távol vagy Istentől, bármilyen bűnök vannak az életedben, ő akkor is hozzád jön az ő megmentő szeretetével.

Vajon elgondolkodtunk-e azon, hogy Jézus miért küldi el mind a 12 tanítványt élelemért? Nem lett volna elég kettő? Bizonyára elég lett volna, de ha ez az asszony meglátja, hogy a kútnál egy csomó férfi van, valószínűleg elfutott volna. Azt láthatjuk a történetből, hogy félt az emberekől. Annyi sok sebet kapott már, inkább kerüli az ilyen találkozásokat.

Milyen jó, hogy Jézus a mi életünket is látja, tudja hogyan szólíthat meg bennünket.

A beszélgetés fő témája a szomjúság. Nemcsak víz után szomjazunk. Sokszor a lelkünk szomjazik. Szomjazza a szeretetet, az elfogadást, a megbocsájtást, a figyelmet. Isten az, aki be tudja tölteni a mi lelkünknek a szomjúságát. Sokan másba keresik lelkük megelégtetésének a módját. Ez az asszony a kapcsolatokban. Azt gondolta, ha lesz egy férfi mellettem aki igazán szeretni fog, akkor nem leszek már szomjas. Sokkal többet várt a kapcsolatoktól mint amit a kapcsolat adni tud az embernek. Ezért ment tönkre az összes kapcsolata. Mert egyetlen férfi sem adta meg azt, amire igazából vágyott. Egy összetört szívű asszony, aki megmaradt szomjasnak. Van aki a szórakozásba menekül bele, valaki valamilyen függőségbe, megint más az internetezésbe vagy a tévzésbe, de ezek nem elégtik meg az ő szívét. Azt tapasztalják meg, hogy ezek a dolgok nem visznek örömet az életébe, sőt sokszor még inkább tönkreteszik.

Az asszony a Jézussal való beszélgetés után beszalad a városba még a korsóját is otthagya és elkezd híresztelni, hogy megtalálta a messiást. Egy olyan ember aki azelőtt kerülte az embereket, akit bántott az, hogy mások mit mondanak róla, most ez az asszony megy, hogy hirdesse az evangéliumot. Isten megváltoztatta az ő életét. Ez a csoda és ezt a csodát akarja a mi életünkben is véghezvinni Jézus. Amikor Jézus Jeruzsálembé járt, ezt mondta: „Ha valaki szomjazik jöjjön hozzám és igyék. Aki hisz énbenem, ahogy az írás mondja: annak bensejéből élő víz folyamai ömlenek.” Jézus ma is hívja a szomjazókat és akik hozzá jönnek, azokat ő megelégtíti.

A következő két nap az evangélikus templomban folytatódtak az alkalmak. Michal Fraňo, a gyermekmisszió igazgatója szólt. Az első nap a 34-ik zsoltár alapján Isten jóságáról beszélt „Érez-zétek, és lássátok, hogy jó az Úr!” címmel. A második nap pedig „Közel és mégis távol” olyan emberekről, akik noha Jézus közelében voltak, mégis nagyon távol az Isten országától.

Az igehirdetések meghallgathatók az Ipoly-sági Református Egyházközség holnapján:

www.ipolysag.reformatus.sk/evangelizacio-2018

-II-

dr. Kiss László:

Palócföld orvosai 13. A másik Kovács Sebestény Endre (1861-1915)

Ha orvostörténész körökben elhangzik e név: Kovács Sebestény Endre, szinte valamennyien a 19. század második harmadának híres pesti orvosára gondolnak. Ez nem véletlen, hiszen a Bars megyei Garamvevényben (ma: Vozokany nad Hronom) született Kovács Sebestény Endre (1814-1878) több területen is beírta nevét nemcsak az orvos-, de a magyar kultúrtörténet lapjaira is. Nemcsak a pesti Rókus Kórház kiváló sebésze, s ezen belül az orr-gégészeti sebészet magyar úttörője volt, hanem „általános orvosként” több korabeli híresség háziorsosa vagy legalább konzíliumba hívott szakorvosa. Kezelte Garay János költőt, aki versben hálálkodott orvosának, Jókai Mórt – ő a „Tengerszemű hölgy” c. regényében állított fényes emléket doktorának – a haza bölcsét, Deák Ferencet – a kezelésért átvehette a Szent István rend kiskeresztjét - ám legemlékezetesebb betege Arany János volt. Aranyt az epeköveitől szabadította meg doktorunk, olyan korban, amikor a köbetegeknél csak egyetlen gyógymódja volt ismeretes: a karlsbadi kúra. Természetesen voltak betegei a Palócföldről is – ismét csak a legismertebbeket említjük: a hanvai pap-költő Tompa Mihályt és nagy drámaírónkát, Madách Imrét. Személyesen is megfordult a jó palócok közt, hiszen 1867-ben a magyar orvosok és természetvizsgálók Rimaszombatban tartott vándorgyűlésének ő volt az alelnöke.

Kovács Sebestény Endre emléke tehát eleven él ma is, kevesen tudják azonban, hogy volt egy „másik” Kovács Sebestény Endre is, aki nem csak névrokon volt. A „másik”, illetve – illessük s emlegessük őt ezentúl egy szebb jelzővel – az „ifjabb” Kovács Sebestény Endre az unokaöccse volt a híresebb, „idősebb” Endrének. A rokoni kapcsolatra az ifjabb Endre földije, a kortárs szlovákiai magyar irodalom egyik legképzettebb kritikus, a sajnós korán eltávozott Zalabai Zsigmond (1948-2003) hívta fel – e sorok írójának is – a figyelmét 1984-ben megjelent, szülőfalujáról írt monográfiájában.

Az ifjabb Kovács Sebestény Endre 1861. január 5-én született a Hont vármegyei Ipolypásztón (ma: Pastovce), régi nemesi családból. A Nyitra vármegyéből származó család eredeti neve a Sebestény . Egyik ága a 18. században felvette a Sebestény mellé a Kovács nevet is – így alakult ki a kettős vezetéknév. Atyja, József, az idősebb Endre testvére, a református gyülekezet lelkésze volt Ipolypásztón. Bizonyára a híres pesti nagybácsi példaképe is közrejátszott abban, hogy az ifjabb Endre nem atyja nyomdokaiba lépett: nem a lélek, hanem a test gyógyásza lett. 1878-ig, haláláig, a nagybácsi - Pest egyik legjobban kereső doktora – a kis Endre tanításához is hozzájárult: az ő anyagi támogatásával tanult a pápai református kollégiumban. A gazdag nagybácsi támogatását azonban annak halála után is élvezhette. Miután ugyanis a pesti orvosi karon az 1883/84-es tanévben megszerezte az orvosi diplomát, majd a pesti II. sebclinika „műtőnövendékeként” elsajátította a sebészet ábécéjét is, elnyerte a nagybácsi özvegye, született Lumniczer Júlia – a kor másik híres sebészének, a II. sebclinika professzorának Lumniczer Sándornak (1821-1892) húga - által 1879-ben alapított „utaztató ösztöndíjat” . A tanulmányútra 1887 tavaszán került sor, amint azt a Kielből ill. Göttingenből „1887. május havában” keltezett és a pesti Orvosi Hetilap hasábjain megjelentetett „Úti levél” bizonyítja . Mivel Lumniczer klinikáján alkalmazták először Magyarországon az angol Lister által ajánlott antiszepszist – mai nevén: a fertőtlenítést, azaz a kórokozó mikroorganizmusok vegyi (karbol) vagy fizikai (forró gőz) úton való elpusztítását – érthető, hogy a Lumniczer-klinika növendékét a kiel klinikán is az ott alkalmazott „fertőztelenítő eljárások” érdeklik. A részletek csupán az orvostörténész számára érdekesek, viszont érdemes megismerkednünk doktorunk bátran megfogalmazott saját véleményével: „... sokan, még mai nap is szeretik szembe állítani a tisztaság által való sebkezelést (azaz az aszepszist KL) a fertőztelenítő eljárással (az antiszepszissel KL), aminek ugyan szerény nézetem szerint kevés értelme van, mert az antisepsis nem egyéb, mint a fertőztelenítő szerek segítségével, e tökély magasabb fokára emelt tisztaság”. Az aszepszis mai használatban sebészi fogalom annak jelzésére, hogy a sebbel érintkező műszerek (szike, érfogók stb.) csírántlanok, azaz sterilek. Ez a műszerek kifőzésével, „sterilizációval” érhető el. Eredetileg az aszepszis fogalmát alkalmazták a Lister-féle fertőtlenítésre, azaz antiszepszisre is. Ifjú doktorunknak tehát lényegében igaza volt, hiszen mindkét módszer ugyanarra törekedik, a „tisztaság”, azaz a csíramentesség (sterilitás) elérésére.

Kovács Sebestény Endre élvezetes leírást ad a kieli sebészeti klinika főnökéről, a „hajlott korú” (64 éves) Friedrich von Esmarch-ról (1823-1908), kinek neve Európa-szerte ismert volt az általa feltalált érleszorító pólyáról (Esmarch-féle tourniquet). A fiatal, Budapestről jött sebésznövendék annyira elnyerte a professzor bizalmát, hogy még dolgozószobájába is beengedte: „Érdekesekek ezen szobában felállított kész és félígkész, vagy még csak rajzban, vázlatban meglevő újdonságok... melyek főleg a harcztér sebesültjeinek nyomorát enyhíteni vannak hivatva, ez a kis dolgozó szoba kétségen kívül még számos szellemes készüléket fog szolgáltatni a sebészvilágnak” – summázza benyomását doktorunk.

A fiatal pesti doktor nem véletlenül szentelt ilyen nagy figyelmet az egyik legjelesebb katonai sebész, Esmarch „készülékeinek”. Ekkor ugyanis – fiatal kora ellenére – már saját katonasebészti tapasztalatokkal is rendelkezett. Az 1885-ben kitört szerb-bolgár háború idején a magyar Vörös-Kereszt Egylet Belgrádban száz ágyas táborigazgatás állított fel. A kórház főorvosa a később az országgyűlési képviselők doktoraként ismertté vált Farkas László (1846-1921) lett, akinek két alorvos, Soltész Károly és ifj. Kovács Sebestény Endre segített a lött és vágott sebek ellátásában. A december 3. és január 9. közt, a belgrádi reáliskola épületében működő kórház 90 sebesültet látott el magas szakmai szinten – mindössze 4 sérült életét nem sikerült megmenteni. Itt kapta meg doktorunk első kitüntetését – a szerb Vöröskereszt emlékérmét .

A belgrádi kiküldetést és az azt követő európai tanulmányutat követően Endre doktor visszatért a pesti II. sebklinikára, ahol Lumniczer második tanársegédjeként működött .

Amikor a két évre szóló tanársegédi megbízatása 1889-ben lejárt, úgy döntött hazatér. 1890. január 23-án báró Majthényi László főispán Hont vármegye főorvosává nevezte ki őt. Még az évben, október 25-én a budapesti Kálvin téri református templomban oltár elé vezette a holland gyökerű Brinkmann Máriát, a budapesti királyi büntető törvényszék tagjának, Brinkmann Antalnak a lányát. Korábban hatévenként választott a megye új tisztiorvost, ám az 1886. évi XXI. t.c. alapján 1890-tól a főorvosi kinevezés „élethossziglan” tartott. Kovács Sebestény Endre is élethossziglan töltötte be e funkciót, pontosabban két funkciót. Hiszen nemcsak megyei főorvos („fizikus”) volt, hanem a megyeszékhely, Ipolyság kórházának igazgatója, majd később az új kórház sebészfőorvosa is.

HÚSVÉTVÁRÓ DÉLUTÁN

2018. március 24-én került sor az idei húsvétváró délutánra. Az alkalom elején a gyermekek tojáskeresésben vettek részt, amire rákapcsolódva Végh Emese gyermekmissziós munkatárs mondta el a gyermekeknek a húsvéti evangéliumot. Ezután kerülhetett sor a kézművességre Horváth Zsuzsanna vezetésével. SDG

Húsvét

Szeretettel hívunk mindenkit az
ipolysági református templomba a következő
ünnepi istentiszteletekre:

2018 március 30. - Nagypéntek, 10.30 órától

2018 április 1. - Húsvét vasárnap, 10.30 órától

2018 április 2. - Húsvét hétfő, 10.30 órától

ÁLLANDÓ ALKALMAINK:

- Vasárnap: 09.00 Istentisztelet: Ipolyszakállos, minden hónap utolsó vasárnapján.
10.30 Istentisztelet: Ipolyság, minden vasárnap.
(A hónap első vasárnapján zenés istentisztelet.)
10.30 Gyermek istentisztelet.
14.00 Imaóra a parókián.
- Hétfő: 13.50 Hittan: Pongrácz Lajos Alapiskola (8)
- Szerda: 13.50 Hittan: Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola (2)
- Csütörtök: 13.05 Hittan: Ipolyszakállos (10)
17.00 Bibliaóra
- Péntek: 13.50 KT a parókián. (4)
- Szombat: Ifjúsági bibliaóra a parókián, előzetes egyeztetés alapján.
(A hittanoknál zárójelben a gyermekek száma található.)

Cím: Ipolysági Református Egyházközség
ul. Móricza Zsigmonda 2168/4; 936 01 Šahy;
Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com
web: ipolysag.reformatus.sk Ipolysági Református Egyházközség